

The Holy See

VIAGGIO APOSTOLICO
DI SUA SANTITÀ GIOVANNI PAOLO II
IN BOSNIA ED ERZEGOVINA

CERIMONIA DI BENVENUTO

DISCORSO DEL SANTO PADRE GIOVANNI PAOLO II

*Aeroporto Internazionale di Banja Luka
Domenica, 22 giugno 2003*

*Štovana gospodo članovi Predsjedništva Bosne i Hercegovine,
časna braćo u biskupstvu,
cijenjeni predstavnici vlasti,
draga braćo i sestre.*

1. Svom dušom haran za primljeni poziv, vraćam se u Bosnu u Hercegovinu nakon šest godina i zahvaljujem Bogu, što mi je ponovno dopustio susresti pučanstva oduvijek tako bliza mojemu srcu.

Zahvaljujem gospodi članovima Predsjedništva Bosne i Hercegovine za upućene mi srdačne riječi pozdrava i za sve što su – zajedno s drugim Vlastima – učinili, kako bi se omogućio ovaj moj pohod.

Pozdravljam dragoga brata banjolučkoga biskupa *Franju Komaricu* i ostale članove ovdašnje *Biskupske konferencije* i sve vjernike Katoličke Crkve. Pozdravljam također braću i sestre *Srpske Pravoslavne Crkve* i drugih Crkvenih zajednica, te vjernike *idovstva i islama*.

2. Znajući da mi je, preko radija i televizije, dano ući u vaše domove, pozdravljam i bratski grlim sve vas, *dragi stanovnici raznih dijelova Bosne i Hercegovine*. Znam za vaše dugu kušnju, što ste

je proivjeli; znam za teinu patnje, koja svakodnevno prati vašivot; znam i za napast, što na vas vreba kako bi izgubili hrabrost i pomirili se sa sudbinom. Uz vas sam te molim *Međunarodnu zajednicu*, koja je već puno toga učinila, da vam i dalje bude blizu kako bi vam se omogućilo da što prije dosegnete stanje potpune sigurnosti u pravdi i slogi.

Vi pak sami budite glavni graditelji svoje budućnosti! Vaše istinsko blago čini postojanost vašega karaktera te vaša bogata ljudska, kulturna i vjerska baština po kojoj se prepoznajete. Ne mirite se sa sudbinom! Uistinu, *nije lako početi iznova*. To traži rtmu i postojanost, a zahtijeva također vještinu sijanja i strpljivost čekanja. Ali znadete i da je *ponovni početak ipak moguć*. I uzdajte se u Boju pomoć kao i u čovjekovu poduzetnost.

3. Kako bi građansko društvo poprimilo pravi ljudski izgled i kako bi se svi s pouzdanjem mogli suočavati s budućnošću, potrebno je *obnoviti čovjeka iznutra*, liječeći rane i radeći na istinskome čišćenju pamćenja preko međusobnoga oprosta. Naime, *u dubinama se srca* nalazi korijen svakoga dobra i, naalost, svakoga zla (usp. *Mk 7, 21-23*). Tamo se mora dogoditi promjena, što će omogućiti *obnovu društvenoga tkiva* i uspostavu međuljudskih odnosa otvorenih suradnji svih ivotnih snaga zemlje.

Velika odgovornost s tim u svezi lei na onima koji, u skladu s voljom biračkoga tijela, *demokratski izvršavaju vlast*: neka zbog trenutačnih teškoća ne odustaju od tako prijeko potrebna djela i neka ne dopuste da njima ovladaju interesi jedne ili druge strane.

Katolička Crkva u svekolikome zajedničkom djelu eli pruati vlastiti doprinos djelatnim zalaganjem svojih sinova i kćeri, navlastito pak raznovrsnim podhvatima na području odgoja te sebi svojstvene društvene skrbi i ljudskoga promaknuća, u slobodnome ispunjenju vlastitoga poslanja.

4. Uskoro ću, za vrijeme svetoga misnog slavlja, imati radost u popis blaenih unijeti ime *mladoga Ivana Merza*, koji je rođen ovdje u Banjoj Luci i koji predstavlja svijetli primjer kršćanskoga načina ivota i apostolskoga zalaganja.

Neka on svojom molitvom ojača i učvrsti ono što Papa eli Bosni i Hercegovini, a to je da se za postojeće teškoće nađe prikladno rješenje, te da Bosna i Hercegovina vidi pozitivan odgovor na svoju tenju da bude sastavni dio ujedinjene Europe u ozračju napretka, slobode i mira.

Copyright © Dicastero per la Comunicazione - Libreria Editrice Vaticana